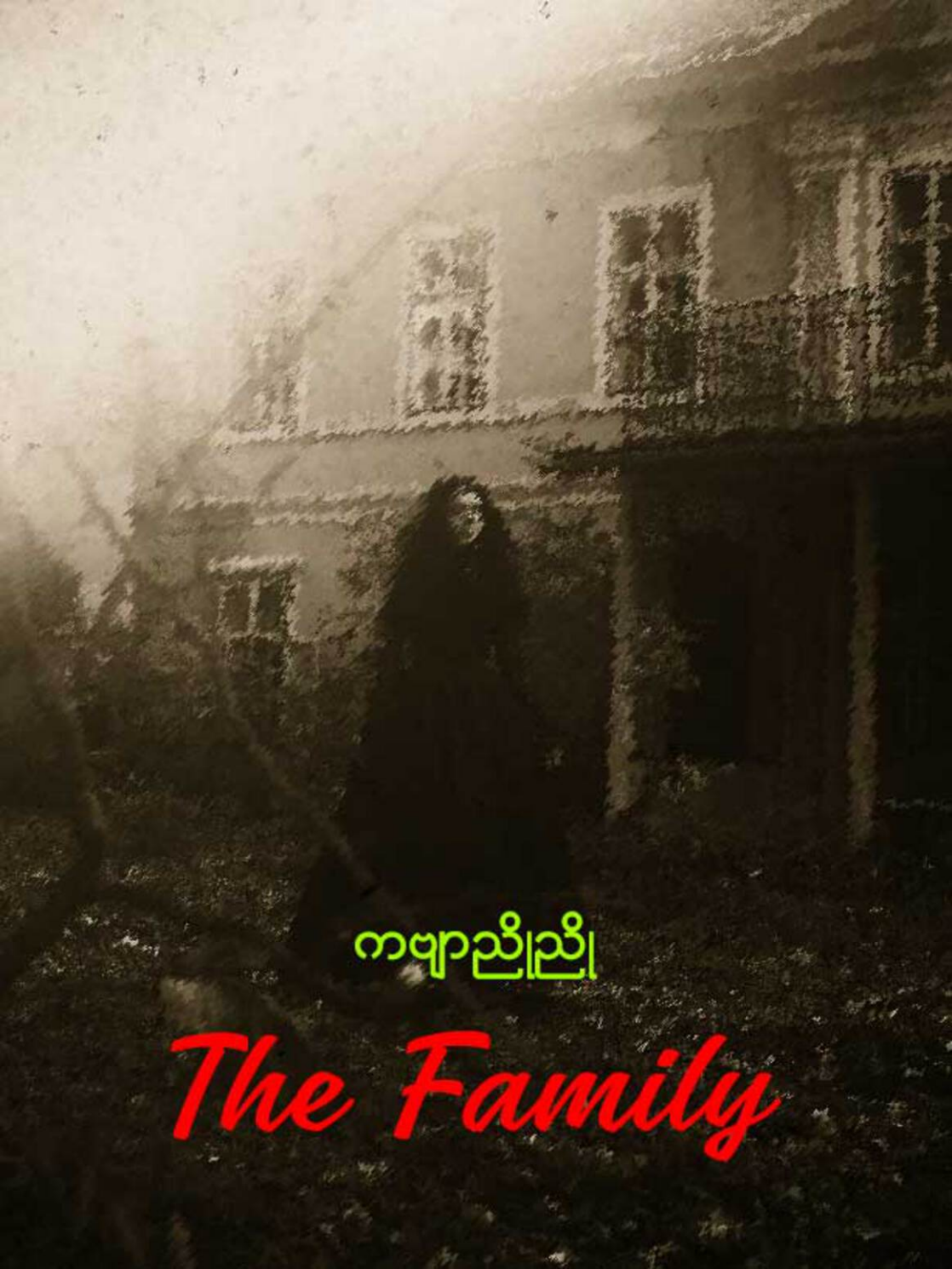

ကဗျာညိုညို

The Family

(Episode 1)

"မောင် ... မောင့်မိဘတွေက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးကို သဘောကျလဲဟင် .
.. "

ဗီရိုထဲမှ မောင့်အဝတ်တွေကို ကူသိမ်းပေးရင်း ဆိုလိုက်သည်။ ။

"ဘာလို့လဲ ... "

မောင့်ရဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ပြောသံကြောင့် ကျွန်မစိတ်ရှုပ်ရပြန်သည်။
။ မိဘအကြောင်း မေးတိုင်း ... စကားလမ်းကြောင်း လွှဲသည် ကလည်း
ခဏခဏ ပြောပြလျှင်လည်း မောင့်အမေက ရောဂါသည် ဟူသည့် စ
ကားအပြင် မပို။

"မောင်ရယ် ... မောင့်အမေ အကြိုက်နေပေးဖို့ လေ ... မဟုတ်လို့
မေ့ကို သဘောမကျရင် ဘယ်နှယ် လုပ်မလဲ မောင်..မောင်နဲ့ ကျွန်မပဲ
ဝေးရမှာ ... "

"မောင့်အမေက ... "

မောင့်နှုတ်ဖျားဆီမှ ထွက်လာမည့် စကားကို စောင့်စားနေမိသည်။ ။

"မောင့်မေမေ သဘောကျမှာ ပါ ... မေဘယ်လိုနေနေ.."

"မောင် ... "

"မောင်သွားတော့မယ်နော် ... နောက်အပတ် မောင်ပြန်လာရင် မေ

မေ့ဆီ သွားတွေ့ကြ မယ်လေနော် ... ကတိပေးတယ်"

နှုတ်ဆက်သည့် အနေနှင့် နဖူးပေါ်သို့ ... အနမ်း နွေးနွေးလေး ကျ
ရောက်လာသည်။ ။

မောင်သည် အလုပ်များ သည့် လူတစ်ယောက် ... ။

တစ်လတစ်ခါ အမြဲလိုလို ခရီးထွက်ရသည်။ ။

မောင်နှင့် ပတ်သက်သမျှ သိချင်၍ မေးသည့် အခါတိုင်း ... မောင်ပြ
န်မဖြေတတ်ပေ။ မောင်သည် လျှို့ဝှက်စွာ နေတတ်သော သာမန် လူ
တစ်ယောက် ဟူ၍ သာ သတ်မှတ် ထားလိုက်သည်။ ။

မောင်နှင့် ကျွန်မ ... ရိုးရှင်းစွာ တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။ ။ ရိုးရှင်းစွာ
ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြသည်။ ။ ပုံမှန် လူတွေလို ... date လုပ်ကြသည်။ ။ မောင့်
ကို အကြောင်းပြချက်မရှိ သဘောကျမိသည်။ ။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်လက
မောင့်အင်္ကျီထဲမှ ဓာတ်ပုံများ မတွေ့ခင်က အထိ မောင့်အပေါ် သံသယ
စိုးစဉ်းမျှမရှိခဲ့။ ။ တိုးတိတ်စွာ ... လျှို့ဝှက် စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ။

မောင့်တွင် မိန်းမ ဥယျာဉ် ရှိခဲ့သည်။ ။ ထိုမိန်းမဥယျာဉ် အကြော
င်းအား ... အစမျှရှာမရခဲ့။

ကျွန်မ သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ။

မောင်သည် ထိုမိန်းမဥယျာဉ်လုံးနှင့် ကွာရှင်းပြီးပြီ ဖြစ်ကြောင်း။
ထိုအကြောင်းကိုလည်း ရင်ထဲ၌ သာ သိမ်းဆည်း ထားလိုက်ပြီး ... မော
င့်မိဘ သဘောကျနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။ မောင်နှင့် မောင့်မိဘ
တွေသာ သဘောကျလျှင် မည်သည့် အကြောင်းနှင့် မျှ ကွာရှင်းမည့် ကိစ္စ
ရှိလာမည် မဟုတ်ပေ။

တစ်ခါတလေ မောင်ရဲ့ အေးစက်စက် အပြုအမူတွေက အတိတ်က

ထိုမိန်းမ သုံးယောက်နှင့် ပတ်သက်နိုင်သည် ဟု တွေးမိသည်။ ။ မောင်ရဲ့
ငယ်ဘဝ ဓာတ်ပုံတွေအားလုံး လိုလိုဟာ ... နွေးထွေးသော အပြုံးများ
နှင့် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

မောင်ကို ကျွန်မ ကတိပေးပါတယ် ... ကျွန်မကတော့ ထိုမိန်းမ သုံး
ယောက်လို မောင်ဘေးက ထွက်မသွားဘူး ဆိုတာ ...

* * *

ဘဝမှာ အနောက်က လိုက်သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရဖူးလား ... ။

ဘဝမှာ မထင်မှတ်ထားတဲ့ အခြေအနေကို ကြုံရဖူးလား။

ဘဝမှာ ဘယ်အရာက ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးလို့ ထင်လဲ။

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မျက်လုံးချင်း အချက်ပေးနေကြတယ်..

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မျက်လုံးချင်း စကား ပြောနေကြတယ်..

ကျွန်မကတော့ ... အဲဒီ အချက်ပေးနေကြတဲ့ လူတွေရဲ့ အလယ်မှာ
... သွေးတွေ ပေကျံ နေခဲ့တယ် ...

သူတို့ ဘာလုပ်ကြမှာ လဲ ... ပြီးတော့ သူတို့ ဘာကို ပြောနေကြတာ
လဲ ... ကျွန်မကရော ဘာလို့ သူတို့ ကြားထဲ ရောက်နေရတာလဲ ...

ထိုလူတွေ လက်ထဲက လွတ်အောင် ထွက်ပြေးနေရတာ ... ရက်သ
တ္တပတ်လောက် ရှိနေပြီလို့ တောင် ကျွန်မထင်နေတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ
ထွက်ပြေးပြေး ဒီအချက်ပေးနေတဲ့ လူတွေ အလယ်ကိုပဲ ပြန်ရောက်နေ
ခဲ့တယ်..

တစ်ခါ ထွက်ပြေးပြီးတိုင်း ကျွန်မ အင်္ကျီမှာ သွေးတွေ ပိုပေလာတယ်
လို့ လည်း ခံစားနေရတယ် ... ဒါပေမဲ့ သွေးနံ့ကိုတော့ ခံစားလို့ မရခဲ့ဘူး
...

နောက်ကနေ လူတစ်ယောက် လျှောက်လာတယ် ဆိုတာကို သူ့ခြေ
သံကနေ သိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါ ... ကျွန်မ ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်မရခဲ့
ဘူး။ ကျွန်မရဲ့ အသက်ရှူသံတွေ ပြင်း လာပြီ ... သေချာတာပေါ့ ... ဒါ
ဟာ ကျွန်မ အိပ်မက်ရဲ့ အဆုံးသတ်ပဲ။ အိပ်မက် အဆုံးသတ်မှာ လူတစ်
ယောက် ကျွန်မရှေ့မှာ ပေါ်လာလိမ့်မယ် ... ပြီးရင် ကျွန်မ အော်ပြီး နိုး
လာလိမ့်မယ်။

"အား "

သေချာတာပေါ့ ... ကျွန်မ အိပ်မက်ထဲကနေ ရုန်းထွက် နိုင်ခဲ့ပြီ ။

ပြီးတော့ ဘေးမှာ အသင့်ရှိနေတဲ့ ရေခွက်ကိုယူပြီး သောက်လိုက်
မယ်။

ဒါတွေဟာ အမြဲလိုလို ဖြစ်နေတာကြောင့် ရေတစ်ခွက်ကို အိပ်ရာမဝ
င်ခင် ကြိုယူထား ဖြစ်တယ်။

ကျွန်မ ဒီအိပ်မက်ကို မောင့်အင်္ကျီထဲက ဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်ပြီး
နောက်ပိုင်းမှာ ဆက်တိုက် မက်ခဲ့တယ်လေ။ ကြာတော့ အိပ်မက်ရဲ့ အ
သေးစိတ်ကိုတောင် မှတ်မိနေခဲ့ပြီ...။ ဒါပေမဲ့ အိပ်မက် အဆုံးသတ်မှာ
ပေါ်လာတဲ့ အမျိုးသားရဲ့ မျက်နှာကိုတော့ ခုထိ မမြင်ရသေးဘူး...။

အိပ်မက်မက်တိုင်း ပိုင်းထားတဲ့ လူတွေရဲ့ မျက်နှာဟာ ပိုပြီး ပေါ်လွင်
လာတယ် ... အပြင်မှာ တွေ့ရင်တောင် သိနိုင်တဲ့ အထိပဲ။

မောင့်ကို အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြတိုင်း ... သိနေတဲ့ လူလိုပဲ လျှ

စံလျူရှုခဲ့တယ် ပြီးတော့ ... သူ့အမြဲပြောတယ် ...

"အိပ်မက်ကို အိပ်မက်လိုပဲ တွေးပါမေ ... "

မောင်ဟာ ... ကိုယ့်အပေါ်မှာ အေးစက်သွားတယ်လို့ ခံစားနေရတယ်။ မောင် လမ်းခွဲချင် ပြီလားလို့ မေးတဲ့ အခါတိုင်း ...

"မေ့ကို ကိုယ်က သဘောအကျဆုံးပဲမေ ... မေ့ဘက်က လမ်းခွဲခဲ့ရင် တောင် မောင့်ဘက်က မဖြစ် ဖြစ်တဲ့ နည်းနဲ့ ဆွဲထားမှာ ... အဲဒါတော့ မေယုံ.."

တစ်ခါတလေတော့လည်း အဲဒီလို စကားတွေကြောင့် ကြွေရပါတယ် ...

* * *

ခါတိုင်းထက် မောင်ခရီးကနေ စောစော ပြန်လာခဲ့သည် ။ ခါတိုင်း ထက် ပိုပင်ပန်း နေတယ်လို့ တောင် ထင်နေရသည် ။

"မေ ... မောင်အိမ်မှာ မရှိတုန်း ဘာတွေဖြစ်သေးလဲ"

"မရှိဘူးမောင် ... ဘာလို့ လဲ.."

ထိုအခါမှ မောင်သက်ပြင်း ချလိုက်ဟန် တူသည် ။ နားသယ်စပ်နား ရှိ ဆံပင်တွေပဲ လှုပ်သွားသည် ။

"မေ ... မောင့်ကို မလျှို့နဲ့ နော် ... မေဘာကိစ္စရှိရှိ ... မေ့ရဲ့ ပြဿနာ ဟာ မောင့်ရဲ့ ပြဿနာပဲ ... "

"ဟုတ်ပါပြီ မောင်ရဲ့ ... မေ့မှာ ပြဿနာ ရှိတဲ့ အခါတိုင်း ပြောမယ်သိ

လား ... "

မောင့်ရဲ့ laggage ကို မောင့်လက်ထဲမှ ဆွဲယူကာ အိပ်ခန်းဆီ ...
ယူသွားလိုက်သည်။ ။ မောင်ကတော့ ခါတိုင်းလို ရေမိုးချိုးပြီး တီဗွီရှေ့
ရောက်နေသည်။ ။

မောင်တီဗွီကြည့်နေတဲ့ အချိန် ... ညစာ ချက်ပြုတ်ရသည် က မေ့အ
လုပ် ဖြစ်၏။

"မေ ဒီအပတ် ... မေမေ့ဆီသွားမှာ မှတ်မိတယ်မလား"

မောင်ပခုံးပေါ် တင်ထားသော ခေါင်းကို ပေါင်ပေါ်ပြောင်းလိုက်ရင်း

...

"မှတ်မိတာပေါ့ ... မောင်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ ပထမဆုံး တွေ့ရမဲ့လူလေ

.."

"မတွေ့လို့ မရဘူးလား.. မေ.."

"ဘာလို့ လဲ ... မောင့်မေမေ..ကျွန်မကို သဘောမကျမှာ ဆိုးလို့
လား ... "

"မေ မေမေနဲ့ တွေ့လို့ ရှိရင် သိပ်ပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီး မနေမိစေနဲ့ နော် .
.. ပြီးတော့ ... ဘယ်အရာကို မဆို ချင့်ချိန်ပြီးမှ လုပ် ... မောင်ဒီလောက်
ပဲ ပြောနိုင်မယ်"

မောင့်ရဲ့ အေးစက်မှုတွေဟာ ယခုအချိန်မှာ ရှိမနေခဲ့။

နွေးထွေးသည် လို့ လည်း မဆိုသာသလို ...အေးစက်သည် လည်း မ
ဟုတ်သည့် ခံစားချက်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။

သေချာသည် ကတော့ မောင်ဟာ ဒီစကားကို ပထမဆုံးအကြိမ် ပြော

ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

မောင့်လက်တွေကို ဆွဲကိုင်ကာ ... လက်နှစ်ဖက်နှင့် အသေအချာ ဆု
ပိထားလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် မောင်အား ကြည့်၍ ...

"စိတ်မပူပါနဲ့ မောင် ... မေအကောင်းဆုံး ကြိုးစား ပေးပါ့မယ် ... မ
ကြာခင် ... တရားဝင် မိသားစုတွေ ဖြစ်လာ စေရမယ်လို့ မေကတိပေး
တယ်.."

* * * * *